

bejder og etablering af husmandsbrug helt til slutningen af 1950'erne.

Om Folketingets behandling af lov nr. 129 af 28. april 1955 henvises til Folketingstidende 1954-55, sp. 1770, 1909, 3104, A.673, B.221 og C.289.

Jordfordelingsloven er ændret ved lov nr. 700 af 21. december 1982, jf. Folketingstidende 1982-83, sp. 1039, 1461, 3286, 3576, A.895, B.775 og C.145.

Jordfordelingsloven er ændret ved lov nr. 138 af 7. marts 1990 om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 64, 400, 5465 og 5891.

Jordfordelingsloven er senest ændret ved lov nr. 415 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8999 ff og 10795. Ved denne ændring, som var et led i den daværende regerings handlingsplan for afbureaukratisering, blev aktivitetsniveauet reduceret. Der blev indført brugerbetaling i form af en afgift på 5 pct. af de omlagte jorders værdi, og der blev indført mulighed for gennemførelse af jordfordelinger som indtægtsdækket virksomhed.

3. Hovedtræk i lovforslaget

Lovforslaget indeholder alene de ændringer og tilføjelser til den gældende lov, som er nødvendige for at gennemføre mindre jordfordelinger efter en forenklet procedure og dermed at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af jordfordeling i forbindelse med ophørsordningen for jordbrugere.

Efter den gældende lov består proceduren for gennemførelse af jordfordeling af 1) indledende møde med lodsejere, Jordbrugsdirektoratet og jordbrugskommissionen, 2) møde med plangodkendelse og jordbrugskommissionens afsigelse af foreløbig kendelse og 3) møde, hvor jordbrugskommissionen afsiger endelig kendelse.

Den sædvanlige sagsprocedure er velegnet til gennemførelse af sager med mange deltagere. Der har tidligere været eksempler på jordfordelingssager med over 100 deltagere. I de senere år har Jordbrugsdirektoratet tilstræbt en gennemsnitsstørrelse på 50 deltagere for at kunne sikre en nødvendig sagsstyring inden for de givne rammer for aktiviteten. Proceduren er imidlertid for omkostnings- og tidskrævende for behandling af sager med et begrænset antal deltagere. I praksis er der kun ganske få gange gennemført sager med mindre end 20 deltagende lodsejere. I de administrative forskrifter i henhold til lovens § 1, stk. 4, forudsættes en anmodning om sagsrejsning at komme fra en gruppe på mindst 10 lodsejere.

Forslaget åbner for anvendelse af jordfordelingskendelse i en forenklet form ved jordomlægninger mellem nogle få ejendomme (5-10). Sager, der opfylder de nærmere fastsatte kriterier, skal herefter af Jordbrugsdirektoratet kunne forelægges for jordbrugskommissionen til godkendelse og berigtigelse ved én kendelse. En del af de opgaver, der efter gældende regler udføres af Jordbrugsdirektoratet, forudsættes i den forenkledede sagstype udført lokalt i forbindelse med forberedelse af sagen til godkendelse. Sagstypen vil herefter kunne få et tidsmæssigt forløb, der ikke afviger væsentligt fra gennemførelse af en normal skødehandel.

4. Høring

Lovforslaget har været til høring i Landbrugsrådet, De danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Dansk Erhvervsjordbrug, Danmarks Landboungdom, Dansk Erhvervsgartnerforening, Den danske Landinspektørforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Finansrådet og Realkreditrådet.

5. Finansielle konsekvenser

Som led i landbrugsaftalen af 6. april 1993 er der i forslaget til finanslov for 1994 optaget 7,5 årsværk i bevillingslønramme (Ø) svarende til en lønsam på 2,6 mio. kr. til forøgelse af jordfordelingsindsatsen. Fra og med 1995 er der optaget 15,0 årsværk svarende til en lønsam på 5,3 mio. kr.

Til dækning af den hermed forøgede aktivitet er der samtidig optaget en forøgelse af øvrige driftsudgifter i 1994 på 4,2 mio. kr. Fra og med 1995 er der optaget 8,2 mio. kr.

Forslagets nr. 5 indeholder en bemyndigelse til landbrugsministeren til at bestemme, at Statskassens afholdelse af udgifter ved gennemførelse af den forenkledede sagstype vil kunne erstattes af et tilskud til udgifter, der afholdes af de private lodsejere. Der søges derfor om adgang til, at Landbrugsministeriet på de årlige tillægsbevillingslove kan overføre den nødvendige del af driftsbevillingen til jordfordeling til en tilskudsbevilling, første gang på forslag til lov om tillægsbevilling for 1994.

Det er hensigten at søge medfinansiering fra EF i henhold til Artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 til den personaleforøgelse, der vil blive anvendt til behandling af jordfordelingssager med arealer fra ophørende jordbrugere i henhold til forordningen.

Af forordningens præambel fremgår bl. a.:

«for at foranstaltningen kan blive effektiv, bør overdragelsen og udvidelsen af landbrugsbedrifter